

Univerzita Hradec Králové

Pedagogická fakulta

Bakalářská práce

2018

Zuzana Knapová

Univerzita Hradec Králové
Pedagogická fakulta
Katedra českého jazyka a literatury

Jiří Polák – příspěvek k regionální literatuře (Královéhradecko)

Bakalářská práce

Autor	Zuzana Knapová
Studijní program:	B7310 – Filologie
Studijní obor	Jazyková a literární kultura
Vedoucí práce:	prof. PhDr. Vladimír Křivánek, CSc.
Oponent práce:	doc. PaedDr. Božena Plánská, CSc.

Zadání bakalářské práce

Autor: Zuzana Knapová

Studium: P15K0047

Studijní program: B7310 Filologie

Studijní obor: Jazyková a literární kultura

Název bakalářské práce: Jiří Polák - příspěvek k regionální literatuře (Královehradecko)

Název bakalářské práce AJ: Jiří Polák - contribution to regional literature (Hradec Králové region)

Cíl, metody, literatura, předpoklady:

KNAPOVÁ, Zuzana: Jiří Polák - příspěvek k regionální literatuře (Královehradecko). Hradec Králové: Univerzita Hradec Králové - Pedagogická fakulta, 2018. Bakalářská práce. Předmětem této bakalářské práce je portrét regionálního autora Jiřího Poláka. Práce blíže představuje život Jiřího Poláka a jeho tvorbu, která osciluje mezi literaturou faktu a populární a uměleckou literaturou. Teoretická část práce obsahuje strukturu jednotlivých publikací a umístění Jiřího Poláka v kulturním kontextu regionu, z něhož pochází a v němž nachází inspiraci k tvorbě. Praktická část práce se zabývá tvorbou osobních webových stránek Jiřího Poláka a jejich využití v praxi.

HODROVÁ, Daniela. --na okraji chaosu--: poetika literárního díla 20. století. 1. vyd. Praha : Torst, 2001.ISBN 80-7215-140-1 MOCNÁ, Dagmar a Josef PETERKA. Encyklopedie literárních žánrů. Praha : Paseka, 2004.ISBN 80-7185-669-X MACHALA, Lubomír. Literární bludiště: bilance polistopadové prózy. Praha : Brána, 2001.ISBN 80-242-0735-4 PATOČKA, Jiří, HEŘMANOVÁ, Eva. Lokální a regionální kultura v České republice. Praha : ASPI, 2008.ISBN 978-80-7357-347-8

Garantující pracoviště: Katedra českého jazyka a literatury,
Pedagogická fakulta

Vedoucí práce: prof. PhDr. Vladimír Křivánek, CSc.

Oponent: doc. PaedDr. Božena Plánská, CSc.

Datum zadání závěrečné práce: 16.11.2016

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem tuto bakalářskou práci vypracovala samostatně a uvedla jsem všechny použité prameny a literaturu.

V Hradci Králové dne

Poděkování

Touto cestou bych ráda poděkovala vedoucímu bakalářské práce prof. PhDr. Vladimíru Křivánkovi, CSc. za cenné rady a připomínky, které mi poskytl při psaní této bakalářské práce. Opravdu velké poděkování patří panu Jiřímu Polákovi, který mi byl inspirací a vedl mou ruku při psaní. Poděkování patří také mé rodině za její velkou podporu při mém studiu.

Anotace

KNAPOVÁ, Zuzana: *Jiří Polák – příspěvek k regionální literatuře (Královéhradecko)*.
Hradec Králové: Univerzita Hradec Králové – Pedagogická fakulta, 2018. Bakalářská práce.

Předmětem této bakalářské práce je portrét regionálního autora Jiřího Poláka. Práce blíže představuje život Jiřího Poláka a jeho tvorbu, která osciluje mezi literaturou faktu a populární a uměleckou literaturou. Teoretická část práce obsahuje strukturu jednotlivých publikací a umístění Jiřího Poláka v kulturním kontextu regionu, z něhož pochází a v němž nachází inspiraci k tvorbě. Praktická část práce se zabývá tvorbou osobních webových stránek Jiřího Poláka a jejich využití v praxi.

Klíčová slova: Jiří Polák, interpretace děl, textologie, literatura faktu

Annotation

KNAPOVÁ, Zuzana: *Jiří Polák – Contribution to the regional literature (Region Hradec Králové)*. Hradec Králové: University of Hradec Králové – Faculty of Education, 2018. Bachelor Thesis.

The subject of this bachelor thesis is the portrait of regional writer Jiří Polák. The thesis contains close look on the life of Jiří Poláček and his works, which oscillate between literature of fact and popular and artistic literature. Theoretical part presents structure of each of his publications and explains the position of author in the cultural context where he finds the inspiration. Practical part shows the creation of personal web pages of Jiří Polák and its application into the real life usage.

Keywords: Jiří Polák, the interpretation of works, textology, the literature of fact

Obsah

Úvod.....	1
Teoretická část.....	2
1 Regionální literatura východních Čech.....	2
1.1 Pojem regionální literatura.....	2
1.1.1 Členění regionální literatury.....	2
1.2 Funkce a význam regionální literatury.....	3
1.3 Lokální kultura.....	3
1.4 Spisovatelé regionu.....	3
2 Literatura faktu.....	4
2.1 Klub autorů literatury faktu.....	5
3 Jiří Polák – hlasatel, redaktor, novinář, publicista, spisovatel.....	6
4 Knižní tvorba Jiřího Poláka.....	8
4.1 S přírodou v srdci.....	8
4.2 Vánoční pohlednice vyprávějí: pohledy 1895-1925.....	9
4.3 Města v budoucnosti.....	10
4.4 Za císaře, za vlast: o c. a k. armádě v I. světové válce slovem, ale hlavně obrazem.....	11
4.5 Poselství žlutého kvítku.....	12
4.6 Trpaslík a jeho svět: nezničitelný fenomén minulosti a současnosti.....	14
4.7 Vlnobítí: humorné čtení pro všechny přátele vody.....	15
4.8 Když králem byl swing: Jaroslav Malina nejen v rytmu swingu.....	16
4.9 Uхни se, topí se!: plavčické humoresky z dob totalitních i sametově revolučních....	18
4.10 Mikulášské čarování: a pozdrav od čerta: svatomikulášský kult jako nedílná součást evropského kulturního dědictví.....	19
4.11 Směli jsme zůstat: [alternativní pohled na česko-německé soužití ve světle životních příběhů sudetských Němců ze severovýchodních Čech].....	20
4.12 Kluk ze Žižkova, Jiří Krampol jak ho znáte i neznáte.....	22

Praktická část.....	24
5 Tvorba webových stránek Jiřího Poláka	24
5.1 Důvody vzniku webové prezentace	24
5.2 Příprava a výběr poskytovatele stránek	25
5.3 Tvorba webových stránek	26
5.4 Shrnutí práce na webových stránkách.....	27
Závěr.....	28
Primární literatura	29
Sekundární literatura a internetové zdroje	30

Úvod

V této bakalářské práci se budeme zabývat dílem hradeckého rodáka Jiřího Poláka. Tomuto žijícímu autorovi nebyla zatím věnována žádná souhrnná literární reflexe, byť by si ji rozhodně zasloužil. Ambicí této práce je proto sestavit celkový profil života a díla Jiřího Poláka s důrazem na jeho knižní tvorbu.

V první části práce si přiblížíme pojmy regionální literatura, lokální literatura a literární tradici východních Čech, spolu s pojmem literatura faktu, která je pro dílo Jiřího Poláka charakteristická.

V druhé části se seznámíme s životem Jiřího Poláka, jeho prací, a s tím spojenou motivací k literárnímu vyjádření. V jednotlivých kapitolách projdeme postupným literárním vývojem autora, jeho žurnalistickými začátky, navazujícími knižními díly a jejich strukturou. V práci zmíníme výběrově i žurnalistickou činnost Jiřího Poláka, a to na základě rešerše jeho článků.

Stěžejní část bakalářské práce se bude věnovat knižní tvorbě Jiřího Poláka. V rámci této interpretace se pokusíme postihnout hlavní rysy jeho autorského stylu a upozornit na jeho specifika. Knižní publikace budou řazeny chronologicky podle data svého vydání.

Další část bude stručně pojednávat o přípravě a tvorbě praktické části bakalářské práce, tzv. projektu, jehož cílem je vytvoření funkčních webových stránek autora na internetu. A pro Jiřího Poláka samozřejmě možnost si své webové stránky, podle aktuálních novinek ve své literární tvorbě, později sám editovat.

Cílem této bakalářské práce je představit knižní tvorbu i život královéhradeckého regionálního autora Jiřího Poláka. Pro zařazení autorovy tvorby je velice důležité nastínit rovněž jeho osobní a pracovní kontext. U každého díla se proto budeme zabývat okolnostmi jeho vzniku, dále se pokusíme jednotlivé knihy tematicky a kompozičně charakterizovat a postihnout jejich smysl. Cílem samotného projektu pak bude prezentace osobnosti a literárního díla Jiřího Poláka formou webové prezentace pro opravdu širokou veřejnost.

Závěrečná část bakalářské práce bude obsahovat zhodnocení naplnění cílů této práce a bude v ní reflektováno, zda bylo stanovených cílů dosaženo.

Teoretická část

V teoretické části bakalářské práce se budeme věnovat pojmům regionální literatura, jejím členěním, funkcemi a významem. Přiblížíme si lokální literaturu, literární tradici a spisovatele východních Čech. Spolu s termínem literatura faktu se seznámíme s Klubem autorů literatury faktu.

1 Regionální literatura východních Čech

Regionální literatura je pojem, za nímž se skrývají ta literární díla, která určitým způsobem reflektují vztah autora či vlastního obsahu knihy k určitému regionu. Je také nedílnou součástí literární produkce a jedním z výrazných prvků nehmotné kultury.

1.1 Pojem regionální literatura

„Regionální literatura jsou v běžném pojetí všechna literární díla, v nichž se výrazným způsobem odráží autorův vztah k určitému kraji, k jeho zvláštnostem společenským, kulturním i jazykovým, k jeho etnické i přírodní osobitosti. V užším smyslu jde o literaturu, která slouží specifickým kulturním potřebám určité kraje a spoluvytváří místní kulturní život“ (Vlašín, 1984, s. 312).

Někdy je bohužel na regionální literaturu nahlíženo jako na okrajovou část literární tvorby, případně bývá zcela přehlížena pro svá témata nebo jazykové vyjádření. Jedinou oblastí, která je naopak vyzdvihována, je oblast regionální literatury pro děti a mládež, do níž vstupují mimo pohádek i pověsti jako prvky folklóru.

1.1.1 Členění regionální literatury

Knihovny pro tvorbu a kategorizaci svých regionálních fondů vychází z konceptu členění regionální literatury. Regionální literaturu můžeme rozdělit do následujících kategorií:

- Monografie – základní okruh regionální literatury, který poskytuje ucelené informace o regionu, jeho jednotlivých místech či specifické tematice vztahující se k regionu
- Sborníky – publikace, které vydávají instituce působící na území regionu
- Periodika – noviny, časopisy, ročenky, bulletiny, zpravodaje apod., tedy dokumenty, které jsou nositeli aktuálních informací o regionu
- Drobné tisky a místní tisk
- Literární díla regionálních autorů (Huberová, 1992, s. 8 – 9)

1.2 Funkce a význam regionální literatury

Regionální literatura se snaží podat věrný obraz míst, která jsou čtenáři blízká a důvěrně známá nebo k nim mají bližší citové pouto. Je to také jakési ohlédnutí do historie, kultury a způsobu života v daném regionu a době. Regionální autor se inspirovuje těmito aspekty, které jeho tvorbu obohacují a dodávají jí specifickou atmosféru.

1.3 Lokální kultura

V každém regionu můžeme najít prvky lokální kultury pro něj typické. V některých oblastech jsou projevy takové kultury výraznější, jinde se od současné kultury tolik neliší. Lokální kulturou rozumíme takovou kulturu, která se váže ke konkrétnímu místu a je spjatá s relativně malým společenstvím. Lokální kultura existuje jako autonomní kulturní systém omezený regionálně, časově i prostorově a zahrnuje jak prvky hmotné, tak i nehmotné. (Patočka, Heřmanová, 2008, s. 63, 66).

1.4 Spisovatelé regionu

Město Hradec Králové je právem hrdé nejen na svou architektonickou tvář, ale také na množství literárních jmen spjatých s tímto městem. Osobnosti české literatury, které se narodily, nebo žily a působily v Hradci Králové, jsou například: Václav Kliment Klicpera, Alois Jirásek, Bohuslav Balbín, J. K. Tyl, Emil Vachek, Jaroslav Durych nebo Zdeněk Jirotka. Již od období humanismu a renesance, přes baroko a obrozenecké období, až po literární současnost, patří literatura neodmyslitelně k městu Hradec Králové. A k ní bezesporu patří i hlavní „hrdina“ této bakalářské práce – Jiří Polák.

Velké množství představitelů české literatury pochází nejen přímo z Hradce Králové, ale také z východních Čech. Jsou to např. Magdalena Dobromila Rettigová, Božena Němcová, Karel Jaromír Erben, Egon Hostovský, Václav Čtvrtek, Fraňa Šrámek, Eduard Štorch, Karel Poláček a mnozí další.

2 Literatura faktu

Literatura faktu (neboli non-fiction) je způsob užívaný při zpracování událostí historických, současných a vědeckých materiálů.

Faktografické základy literatury faktu se vyskytují již ve středověkých kronikách a legendách. Další využití faktu můžeme najít v době renesance, dále v 19. století, a to jak v romantismu, tak v realismu. V této době se začínají užívat citace dokumentů, deníků a korespondence, které jsou součástí literárních postupů a stylizace. V dílech 19. století se na pozadí již objevují popisy nejrůznějších historických událostí.

Jako samotný žánr se literatura faktu vyvíjí až od 20. století a je velmi důležitou součástí válečné a poválečné literatury, kdy dochází k vytváření nového hodnotového systému s požadavkem věrnosti faktu a dokumentárnosti. Ve 20. let 20. století lze vysledovat první definování pojmu „literatura faktu“, které použila ruská skupina formalistů. (Vlašín, 1984, s. 207 – 208).

Literatura faktu se zpočátku z hlediska žánrů neoddělovala od tzv. tvorby literárně naučné či od vědecké popularizace. Také terminologie byla dlouhou dobu neustálená a často zaměňována za literaturu dokumentární nebo umělecko-naučnou. Nakonec se však ustálil termín „literatura faktu“, „nefiktivní literatura“ nebo také „non-fiction“.

Nyní má literatura faktu svoji charakteristiku. Je považována za samostatný literární žánr a za zvláštní typ umělecké literatury. V odborné literatuře tak můžeme najít velké množství jejích definic.

„Literatura faktu se vymezuje tím, že klade na první místo fakt jako událost, je tedy řazením opravdových faktů skrývajících bohatou informaci stejně jako literatura odborná, má však ... přesah do umělecké literatury zajišťovaný těmi postupy, jež jsou obecně nazývány postupy narativní prózy (fabulované, se syžetovou výstavbou)“ (Halada, 2003, s. 23).

Ve Slovníku literární teorie najdeme nejen definici literatury faktu, ale také rozhraní, v němž se literatura faktu nachází: *„Literatura faktu je literární zpracování dokumentárních materiálů, vědeckých, faktů a událostí historických i současných; jako specifický žánr stojí na rozhraní mezi uměleckou literaturou a literaturou věcnou.* (Vlašín, 1984, s. 207)

V odborných publikacích se setkáváme především s charakteristikou zobrazující literaturu faktu jako žánr spojující vědu a beletrii. Žánr pracuje jak s fakty, tak s uměleckými literárními formami. Věnuje se např. technické, ekologické a přírodovědné tematice. Zobrazuje historické osoby a společenské události, využívá přitom konkrétní a pravdivá fakta, která jsou pro díla literatury faktu zásadní. Autor musí použít fantazii, aby přiblížil událost

nebo složité osobnosti čtenáři. Postavy však nesmí být natolik fiktivní, aby nezkreslovaly historii. „*V díle literatury faktu autor píše text, aby primárně představil svět reálný, aby popsal události, které proběhly na určitém místě a v určitém čase. Svůj svět má založen v materiálu, který ke svému tématu shromáždil studiem v archivech, hovory se svědky, různými investigativními postupy atd. Takto získaný materiál pak tvořivě zpracovává jako koláž událostí, které se skutečně staly*“ (Halada, 2003, s. 13).

2.1 Klub autorů literatury faktu

I česká literatura faktu je v současné době velmi bohatá, ale neměla žádnou základnu, žádná kritéria, hranice. Bylo proto nutné zorganizovat setkání autorů tohoto žánru. I když to nebyla lehká situace, na jaře roku 1985 bylo svoláno první sympozium do Slavkova, kde se sešlo osmnáct autorů literatury faktu. Svaz spisovatelů se sympoziem nakonec souhlasil, a tak se „Literatura faktu“ stala jeho samostatnou sekcí. Jedním ze zakládajících členů a dlouholetým předsedou byl i Miroslav Ivanov, na jehož počest je každoročně udělována cena Miroslava Ivanova za literaturu faktu.

Po roce listopadu 1989 se sekce osamostatnila a v roce 1990 byl založen Klub autorů literatury faktu. Byly schváleny stanovy klubu, byl přijat Studijní a výpůjční řád Dokumentačního střediska v Historickém muzeu ve Slavkově u Brna, které aktivně spolupracuje s Klubem. V roce 1992 se stal Klub autorů literatury faktu kolektivním členem Obce spisovatelů.

Klub je dobrovolné zájmové sdružení autorů, kteří svou tvorbou v žánru literatury faktu usilují o faktograficky fundovaná sdělení s estetickými ambicemi v souladu s tradicí velkých tvůrců tohoto typu literatury. Jeho posláním je propagace literatury faktu jako svébytného žánru krásné literatury (Halada, 2003, s. 354). Aktivita klubu se neomezovala jen na vydávání sborníčků a pořádání diskusních večerů a přednášek, ale také vydávání Zpravodaje a samozřejmě každoročně se organizovala sympozia ve Slavkově u Brna. Pro své členy klub také vydává Slovníky Klubu autorů literatury faktu (Halada, 2003, 40 – 43).

V současné době má klub okolo 150 členů, jedním z nich je i Jiří Polák, kterému je věnována tato práce a který je uvedený ve čtvrtém vydání Slovníku v seznamu autorů. Je zde uveden jako publicista působící v celostátních periodikách, spolupracující s rozhlasovými studii a jako autor mezinárodního projektu Středoevropský dialog národů. Seznam publikací Jiřího Poláka je limitován rokem vydání knihy, tj. rokem 2011 (Halada, 2012, s. 123).

3 Jiří Polák – hlasatel, redaktor, novinář, publicista, spisovatel

Stručný životopis Jiřího Poláka shrnuje nejen jeho životní dráhu, ale také jeho profesní mezníky, jež našly odraz v jeho literární tvorbě.

Jiří Polák se narodil rok po druhé světové válce v centru Hradci Králové, v rodině majitele pohřebního ústavu. Na začátku 20. století sídlila v přízemí jejich domu redakce sociálně demokratického listu Právo lidu. Zřejmě přetrvávající zdejší genius loci ho předurčil k dráze novináře a spisovatele.

Protože od mládí Jiří Polák jevil výtvarné sklony, vystudoval střední Uměleckoprůmyslovou školu pro zpracování kovů a kamene v Turnově – obor rytí kovů. Po ukončení školy a návratu z vojenské služby Jiřího Poláka více přitahovala práce v médiích než výtvarnictví. Přihlásil se proto na konkurz na místo hlasatele královéhradeckého rozhlasu, konkurz vyhrál a stal se hlasatelem Československého rozhlasu studia Hradec Králové, později rozhlasovým redaktorem.

V sedmdesátých letech se stal samostatným redaktorem rozhlasu po drátě a zároveň odpovědným redaktorem měsíčníku Puls, jehož vydavatelem byl Městský národní výbor v Hradci Králové. Puls se na svou dobu pyšnil revoluční barevnou obálkou, dnešní mluvou řečeno, téměř lifestylovými tématy. Dokonce se Jiřímu Polákovi, jako šéfredaktorovi, podařilo začátkem roku 1989 propašovat do dvou vydání Pulsu Rychlé šípy Jaroslava Foglara. Byla to sice jen dvě vydání, ale hned po listopadové revoluci vydávání Rychlých šípů pokračovalo, a to až do zrušení měsíčníku v roce 1990. Jiří Polák poté nastoupil jako šéfredaktor okresních novin Nové Hradecko, později přejmenované na Hradecký kurýr.

Od roku 1993 je Jiří Polák tzv. na volné noze, pracuje jako volný novinář a publicista. V posledních letech se účastnil několika televizních a rozhlasových projektů, publikoval v různých časopisech a novinách a vydával své knihy. V minulosti přispíval do časopisů Reflex, Přísně tajné, Skaut-Junák, Antique. Jak jsem již dříve uvedla, autorsky se podílel na mezinárodním projektu Středoevropský dialog národů. Je členem Klubu autorů literatury faktu Miroslava Ivanova.

Jiří Polák se celý svůj aktivní život věnuje publikační činnosti. Všechny jeho knížky financovala nakladatelství, která je vydávala. Pouze u titulu „Uhni se, topí se!“ přispělo vydavateli Oftis Ústí nad Orlicí menší dotační částkou statutární město Hradec Králové. Důvod byl jednoznačný, děj knížky se odehrává v královéhradeckých reáliích, konkrétně v městských lázních.

Jiří Polák je autorem a spoluautorem dvanácti knižních titulů převážně faktografického žánru, ale i dvou humoristických próz.

V režii a produkci Tomáše Magnuska se v letošním roce začne natáčet filmová komedie podle humoristických próz Vlnobítí a Uhni se, topí se! Scénář píše Petr Markov, spolupráce na scénáři Jiří Polák a Rudolf Víttek. Natáčet se bude mj. v Babiččině údolí, ve Dvoře Králové nad Labem, v Hradci Králové a možná i v Praze. V jedné z hlavních rolí se objeví Jiří Krampol, s dalšími předními herci se jedná.

V současné době Jiří Polák začíná pracovat na knize s anglickým názvem Chewing gum story. Vedle toho také plánuje napsat monografii o country skupině Taxmeni, která brzy oslaví 50. výročí své existence.

4 Knižní tvorba Jiřího Poláka

Jiří Polák, jak jsem již uvedla v úvodu, se věnoval psaní v podstatě po celý život. Pravidelně publikoval své články, statě a reportáže v různých periodikách od 70. let minulého století (příloha A rešerše článků). Ve stejné době se vydal na dráhu spisovatele a vyšla mu i první kniha. V další části své práce představím dosud vydané knihy Jiřího Poláka, řazené chronologicky podle roku vydání.

V této kapitole se pokusím podat komplexní analýzu knižního díla Jiřího Poláka. Všechny jeho knihy vycházejí z faktografických pramenů, i když jsou prezentovány různými způsoby. Jeho práce jsou prozaická díla literatury faktu, zpracovaná formou různých literárních žánrů. Jeho tvorba je tedy z hlediska literárních žánrů velice různorodá. Jiří Polák ve své tvorbě nezapře redaktora a novináře.

4.1 S přírodou v srdci

První rozsáhlejší dílo, které Jiří Polák napsal, vyšlo již v roce 1976 pod titulem „S přírodou v srdci“. Knížka, která je psaná formou reportáže, vypráví o hradecké rodině Rozinkových a jejich velké lásce k přírodě. Jedná se o knihu literatury faktu, která klade důraz na faktografičnost a ověřitelnost informací.

V době vzniku knížky pracoval autor v Českém rozhlasu Hradec Králové a měl za úkol, mimo jiné, natočit nefalšované syčení podrážděného hada pro jeden z připravovaných pořadů.

Hned první návštěva u Rozinkových, mezi přáteli zvanými „Rozinkovci“, byla pro Poláka velkým šokem. Netušil, že láska k přírodě a ke všemu živému v ní, je u „Rozinkovců“ vidět na každém kroku. Malý byt totiž neobývali jenom dva dospělí a čtyři děti, ale také různé druhy hadů, žab, ještěrek a dalších obojživelníků a terarijních zvířat.

„Rozinkovci“ byli zanícení milovníci přírody a její aktivní ochránci, což v 80. letech minulého století nebylo příliš obvyklé. Svému koníčku věnovali téměř všechnen volný čas. I když první návštěva Jiřího Poláka u Rozinkových měla zřejmý důvod, další návštěvy již byly zcela dobrovolné a plně vyprávění, které Jiří Polák pilně zaznamenával. Vyprávění, která dala nejdříve vzniknout rozhovorům pro Český rozhlas Hradec Králové, se později stala základem vzniku něčeho rozsáhlejšího, než byly pouze rozhovory, stala se základem pro vznik první knížky Jiřího Poláka.

Vlastní kniha vznikala v opravdu velmi úzké spolupráci s rodinou Rozinkových, autor se s nimi zúčastnil i jednoho celodenního putování po pravidelných výpravách za přírodou v okolí Hradce Králové. Polák zaníceným způsobem vykresluje poznání, poznávání i vlastní bádání „Rozinkovců“ v oblasti živočišné říše v okolí krajského města. Dozvíme se, kteří ptáčci hnízdili např. v místě třebešských ramen řeky Labe nebo v novohradeckých lesích.

Knížka nám nabízí nejen pohled na rodinnou soudržnost spojenou s láskou pro přírodu a vše živé, ale také ukazuje, že v době svého vzniku nebyl minulé generaci cizí ekologický apel na ochranu přírody. Právě rodina Rozinkových ukazuje lidskou potřebu kontaktu s přírodou a hledání způsobů, jak strávit co nejvíce času v přírodě, která je přitahuje a láká.

V tomto díle v sobě Jiří Polák nezapře rodilého Hradečana a svůj blízký vztah k rodnému městu.

4.2 Vánoční pohlednice vyprávějí: pohledy 1895-1925

Jiří Polák byl od dětských let založením sběratel. Nejdříve sbíral staré litografické nebo reliéfní (vytlačované) pohlednice (ruční práce) z období první republiky a s tématy 1. světové války, místopisné pohlednice Hradce Králové a pohlednice se zajímavým tematickým zaměřením. Všechny vydané do roku 1945. Jako autor se rád vrací do minulosti a právě sbírky pohlednic ho inspirovaly k napsání několika zajímavých knížek.

Staré pohlednice mají všeobecně vysokou vypovídající hodnotu, poskytují v mnoha případech nenahraditelný historický a dokumentační materiál. Jsou na nich místa, objekty, které již buď neexistují, nebo podstatně změnily svůj vzhled.

V pořadí druhá vydaná kniha (1999) Jiřího Poláka se spoluautorstvím JUDr. Pavla Tregla „Vánoční pohlednice vyprávějí“ je prvním počinem inspirovaným rozsáhlou sbírkou pohlednic, celoživotního sběratelského koníčka autora. Kouzlo starých Vánoc je asi nejpůsobivější právě při pohledu na staré pohlednice s tímto tématem.

Úvod knížky nás provede historií vzniku prvních pohlednic, jejich postupným rozšířením mezi všechny vrstvy obyvatelstva a seznámí nás s obrazovou tematikou, kterou najdeme na pohlednicích s vánoční tematikou. Tento úvod je v českém, německém i anglickém jazyce.

„Jak plyne čas, zrají staré pohlednice ve stále zajímavější a více vypovídající dokumenty své doby. Vždyť o některých budeme již zanedlouho mluvit jako o vzácných exemplářích z předminulého století. V plné míře to platí nejen o pohlednicích místopisných, ale i žánrových, z nichž vánoční a novoroční patří k těm nejpůsobivějším“ (Polák, Tregl, s. 3).

Z některých pohlednic autoři z rubové strany zjistili zajímavá svědectví a sdělení, která autenticky vypovídají o charakteru a době Vánoc za časů Rakouska-Uherska či první republiky.

Až někdy kolem roku 1895 se stává posílání pohlednic běžnou součástí života. Nejdříve se tak stalo mezi bohatými, později i mezi prostým lidem ve městě i na venkově. Pohlednice se tiskly nejvíce litografickou technikou, a to hlavně ve Vídni, Německu a Švýcarsku. Proto nebylo výjimkou, že pohlednice se stejnými motivy mívaly různé jazykové mutace. I čeští výrobci přispěli svým dílem k různorodosti světa pohlednic, např. v Hradci Králové to byl J. Pospíšil. Postupem času se ustupovalo od technologicky náročného zpracování litografickou technikou k světlotisku, knihtisku a k ostatním jednodušším tiskovým technikám.

Tematika vánočních pohlednic je v knížce rozdělena na období adventu a vánoční období. Na adventních pohlednicích převažovaly motivy s Mikulášem a jeho doprovodem, vlastní vánoční čas zastupují nejen Ježíškové (v německých mutacích Vánoční muži), ale také hojně andělíčky, svatá rodina, zvířátka, zasněžená krajina, ozdobené stromky, zvonečky a nespočet dalších variant. Novoroční náměty symbolizují hojnost, štěstí i pomíjivost času, a ty na pohlednicích ztělesňují kominíci, prasátka pro štěstí, podkovy, čtyřlístky, pytle peněz, hodiny ukazující půlnoc či sklenky s přípitkem. Vánoční tematika ale zcela jednoznačně převažuje na pohlednicích před tematikou adventní nebo novoroční. Obrazová část knížky je doplněna pro dokreslení vánoční atmosféry ukázkami z dobových pohádek.

4.3 Města v budoucnosti

Další knížka inspirovaná sbírkou pohlednic Jiřího Poláka vyšla v roce 2000. V tomto případě jde o ukázkou neuvěřitelné fantazie našich předků v době, kdy vědeckotechnický pokrok byl v plenkách. Sami se můžeme přesvědčit, kolik z představ minulých je pravdou dneška. Mimo technických zázraků můžeme na pohlednicích vidět i česká města, jak vypadala na začátku 20. století. Kniha sto let starých futurologických vizí nabízí srovnání, jak si naši předci kdysi představovali budoucnost a technický pokrok.

„Vybral jsem si mimořádně atraktivní téma, které pokud vím, nebylo nikde publikováno. Kniha sto let starých futurologických vizí nabízí srovnání, jak si tehdy představovali naši předci budoucnost. Zajímavé je, že nedokázali překonat určitá klišé tehdejších dopravních prostředků, nedovedli vlastní představivost odpoutat od reality. Ale velmi dobře se střepili, pokud jde o dopravní ruch, který dnes vládne. V tom se nezmýlili“ (Mareček, 2000, s. 3).

Pohlednice s tematikou technického pokroku, dopravních prostředků a technikou všeobecně, které jsou mezi sběrateli velkou vzácností. Byly vydávány pouze lokálně a ve velmi malých nákladech. Navíc to byla svým způsobem módní záležitost, a to v letech 1900 – 1915. Proto se Jiří Polák obrátil na filokartistu Karla Poláčka z Červeného Kostelce, který mu pohlednice ochotně zapůjčil. Většina dobových koláží, které se hemží vzducholoděmi, balony, bizarními lanovkami a ještě bizarnějšími létajícími stroji, byla vytvořena technikou kolorovaného sítotisku. Jako základ byl vždy reálný snímek určitého města nebo přírody, do kterého byly potom dosazeny nebo dokresleny různé stroje, dopravní prostředky nebo figury.

„Je zajímavé, že řada postaviček se opakuje na pohlednicích z různých míst. Jediné vysvětlení vidím v tom, že si je jeden od druhého půjčovali. Někdo to vydal, další pak vystříhl a dosadil svůj snímek“ (Mareček, 2000, s. 3).

Vznik a hromadné rozšíření historických pohlednic s tematikou futuristické technické budoucnosti bezesporu napomohlo rychlejšímu uplatňování tehdy nových vynálezů. Opravdu velké popularitě se ve své době těšily vzducholodě, letadla, automobily, motocykly i jízdní kola. Některé pohlednice v nás vzbuzují spíše úsměv, když si prohlížíme visuté lanové dráhy na naší nejvyšší hoře Sněžce, která je zároveň protkána sítí tunelů a přímo nad ní se vznášejí vzducholodě a balony.

Na druhou stranu se naši předci příliš nemýlili, když ve svých představách viděli ulice měst přeplněné auty a různými dopravními prostředky. V knize nejsou jen půvabné vize našich předků, ale také fakta z dějin dopravy, kterými svou knihu doplnil Jiří Polák.

4.4 Za císaře, za vlast: o c. a k. armádě v I. světové válce slovem, ale hlavně obrazem

Přesně podle podtitulu této knížky z roku 2001 se přeneseme prostřednictvím pohlednic do doby 1. světové války. Toto historicky významné období nám v kostce zachycují výjevy na pohlednicích jako výmluvný obrazový doprovod s válečnou tematikou.

Před válkou pohlednice dokonce ukazovaly rakouskou armádu jako zdroj určitého povyražení. Ze začátku války jsou ještě kresby flirtujících infanteristů, na konci útoky na bodák, zbraně a zranění. Výjevy na řadě pohlednic také plnily propagandistickou roli, která měla obyvatelstvo příznivě naladit k válce a k podpoře armády.

Na pohlednice se vedle portrétů panovníků tiskly i válečné lodě, letadla, kanóny, vzducholodě i ponorky. Samozřejmě nechyběla defilé vojáků všech možných šarží při různých příležitostech ani pohlednice s dojemnými scénami loučení při odchodu mužů do armády.

Oficiální lístek polní pošty svědčí o jazykovém babylonu v rakousko-uherské armádě. Na něm je v mnoha jazycích napsáno: „Jsem zdrav a daří se mi dobře“. Tento typ lístku vyžadoval minimální námahu. Stačilo zaškrtnout příslušný řádek v mateřštině a dopsat adresu (Polák, 2001, s. 27).

Pro cenný obrazový materiál sáhl Jiří Polák nejen do své sbírky pohlednic, ale také do sbírek kolegů Karla Poláčka mladšího a Josefa Havlíčka. Většinu pohlednic v té době vydal Červený kříž.

V této knize nejsou dominantní pohlednice, jako v ostatních knihách, ale tady Jiří Polák vyjádřil určité své myšlenky a názory a seznámil čtenáře netradičním přístupem s tematikou 1. světové války. Pohlednice jsou v tomto případě autentickým doprovodem textu, navíc doprovodem plným emocí.

Tuto knihu lze charakterizovat jako spojení dobových pohlednic s podrobnými informacemi o rakousko-uherské armádě před a během 1. světové války. Tím je dosaženo unikátní výpovědi o předválečných poměrech v rakousko-uherské monarchii a její armádě, stejně jako o průběhu 1. světové války, v níž kromě jiných národů bojovalo a umíralo přes milion zmobilizovaných Čechů za velmocenské zájmy zcela nepřiměřené rozpoutanému peklu.

Knížka „Za císaře, za vlast“ potěší milovníky pohlednic a obohatí zájemce o historii o ojedinělý náhled na doby minulé.

4.5 Poselství žlutého kvítku

Jaroslav Foglar (alias Jestřáb) a Rychlé šípy, to je synonymum čestnosti, přátelství a obětavosti. A pro Jiřího Poláka, a nejen pro něj, to jsou vzpomínky na dětství a mládí. Další motivací pro napsání této ojedinělé knížky byla i skutečnost, že každý zná sice Jaroslava Foglara, ale málokdo dr. Karla Bureše. Přestože i on má obrovský podíl na vydávání a popularitě časopisů Vpřed a Mladý hlasatel.

Jiří Polák se v úvodu knížky, vydané v roce 2003, vrací do svého dětství spojeného s „foglarovkami“. V další části knihy shrnuje podrobnou historii o nepřekonatelném fenoménu časopisů pro mládež Vpřed a Mladý hlasatel. Později se čtenář stává účastníkem historického setkání obou protagonistů knihy, které zprostředkoval Jiří Polák. Z průběhu setkání Jestřába s Karlem Burešem byla natočena reportáž pro publicistický pořad Na vlastní oči.

Kdo byl tedy dr. Karel Bureš? Člověk, který vždy stál tak nějak ve stínu slavnějšího Foglara. Dr. Bureš se stal v roce 1938 odpovědným redaktorem „foglarovského“ Mladého hlasatele. V Karlovi Burešovi se nezapřel sportovní novinář a vzájemné propojení s Foglarem vyústilo ve velmi úspěšně rozvíjející se časopis pro mládež. V Mladém hlasateli se postupně objevují nové stránky i rubriky a na zadní straně se stabilně čtenáři setkávají s klubem Rychlých šípů. Mladý hlasatel se v nelehké válečné době stává vzorem pro mladé a podle jeho vzoru vznikají stovky čtenářských klubů. V roce 1940 se tisk časopisu dostává až k astronomickému číslu 200 tisíc výtisků týdně.

Vzájemná spolupráce Foglara a Bureše se brzy vykryštovala, Foglar vedl skautskou hlídku, řídil čtenářské kluby a psal Rychlé šípy. Bureš určoval titulky a náplně dalších stránek – povídky, zájmové rubriky, vedl stránku Práce našich čtenářů, určoval grafiku časopisu a zajišťoval styk se spolupracovníky. Byli vlastně s Foglarem v redakci jen oni dva a sekretářky (Polák, 2003, s. 18 – 19).

Vzhledem k válečné době a restrikcím ze stranu nacistů byl Mladý hlasatel zakázán a v květnu 1941 vyšlo jeho poslední číslo. Jaroslav Foglar válku přečkal jako lektor v tiskárně a Karel Bureš jako redaktor.

„Když jsme se s Jestřábem rozcházel, slíbili jsme si, že bude-li po válce obnoven Mladý hlasatel či vznikne časopis podobný, budeme jej dělat spolu“ (Polák, 2003, s. 21).

Po válce se jejich cesty opět setkaly, společně začali vydávat časopis Vpřed, jako pokračovatele Mladého hlasatele, kde v tiráži jsou Bureš i Foglar uvedeni jako rovnocenní redaktoři. Redakce zavádí jako odznak čtenářů Vpřed „žlutý kvítek“. Žlutý kvítek byl vlastně odznak pro mládež, který udělovala redakce za prokázané dobré skutky a příkladné chování, pomoc apod. Obliba a úspěšnost časopisu byla sice obrovská, ale útoky, hlavně po únoru 1948, proti němu se stále stupňovaly, až byl časopis zcela zakázán. A v tu dobu se osudy Karla Bureše a Jaroslava Foglara definitivně rozešly.

Dr. Bureš pokračoval, jako člen KSČ, po roce 1948 v dráze sportovního redaktora. Jaroslav Foglar naopak nesměl publikovat, stal se nepohodlným a byl pod dozorem státní bezpečnosti.

Po roce 1989 zcela nová politická situace naopak rehabilitovala Jaroslava Foglara a jeho literární tvorbu, Karla Bureše nikoliv. A právě v tomto momentě si Jiří Polák dal nelehký úkol. Protože se s Jaroslavem Foglarem i Karlem Burešem stýkal, zkusil Jiří Polák iniciovat vzájemné setkání těchto dvou mužů, kteří se od roku 1948 neviděli.

Oba se setkáním, které se uskutečnilo v nemocnici, kde byl hospitalizovaný Jaroslav Foglar, nakonec souhlasili. Neviděli se padesát let, oba dva zestárli a oba byli nemocní. Tímto setkáním se uzavřel kruh jejich života.

„... staří pánové, přes všechny rozdílnosti a životní peripetie, k sobě přece našli cestu – s nadhledem, který člověk může získat snad jen s dosažením vysokého věku“ (Polák, 2003, s. 34).

Jiří Polák se v této své knize opírá nejen o osobní přátelství, ale především o velmi otevřené rozhovory s oběma hlavními protagonisty, ve kterých se vracíme do historie s některými překvapivými, zatím nepublikovanými informacemi. V knize popisuje a hodnotí vzájemnou spolupráci dvojice Foglar – Bureš. Knížka vzdává hold fenoménu Foglarova díla, které by nebylo tím, čím bylo, bez dr. Karla Bureše.

„Jaroslav Foglar a Karel Bureš se osudově setkali ve správnou dobu na správném místě. Ta doba, či dvě období jejich spolupráce trvala sice krátce a obě byla násilně přerušena, ale jejich výsledky v bezprostředním i budoucím dosahu byly obdivuhodné“ (Polák, 2003, s. 114).

4.6 Trpaslík a jeho svět: nezničitelný fenomén minulosti a současnosti

Jiří Polák spolu s Pavlem Treglem, který je sběratelem starých pohlednic, usoudili, že právě rozporuplná postava trpaslíka si zaslouží opravdu důkladné prozkoumání a seriózní studii.

Trpaslík – pohádková postava spojená se Sněhurkou, ozdoba na zahrádce nebo kýč? I takto se lze dívat na pojmenování starého mužíčka malého vzrůstu s vysokou červenou čepicí. Těžko bychom našli člověka, který nezná trpaslíky. Prvotním impulsem pro napsání této knížky (2004) byla sbírka vzácných starých pohlednic Pavla Tregla, dlouholetého přítele Jiřího Poláka. Byla by škoda se nepodělit s veřejností o tolik krásných obrázků. Na fenomén zvaný trpaslík se autoři podívali jako na mozaiku složenou z různých náhledů. Do této mozaiky se vešla exkurze za trpaslíky do jiných zemí, ukázky dobových pohádek, symbolika malého mužíčka, exkurze do historie a mnoho zajímavostí.

Historie trpasličího kultu sahá až do starého Egypta, kde byli trpasličí bohové. Je ale pravdou, že trpaslík je především evropský fenomén, objevuje se v bájích mnoha zemí Evropy. V Norsku se trpaslíkům říká Tomte, mají rádi dobytek a koně. V Anglii a Skotsku se nazývají Brownies, milují pořádek a ochotně uklízejí za nepořádné lidi. V Německu je pidimužik potměšilý a zlomyslný, v Čechách je to hodný permoník a strážce pokladů.

Trpaslík to neměl nikdy jednoduché. Za nacismu byl považován za méněcenného, neměl rysy nordického muže, za komunismu to byl buržoazní přežitek. Ve Francii dokonce existuje Národní fronta za osvobození zahradních trpaslíků, jejíž členové berou ze zahrad trpaslíky a odnášejí je do volné přírody.

Vezměme si třeba Bernarda Matyáše Brauna, jeho sochy trpaslíků zhotovené pro Kuks stojí v zahradách v Novém Městě nad Metují. Připomeňme si vyhlášenou keramičku Ferdinanda Mareschka v Ústí nad Labem na výrobu a dokonalé řemeslné zpracování trpaslíků. První figurky opustily tuto fabriku již v roce 1874. Pokus o vzkříšení výroby trpaslíků se objevil až po roce 1990, malá domácí výroba byla založena v Kunžaku u Jindřichova Hradce.

Jako kmotru knihy o trpaslících si dvojice autorů nemohla vybrat lépe. Zpěvačka Eva Pilarová je velkou milovnicí pidimužíků s červenou čepicí, sama jich mám na zahradě své chalupy 50. Eva Pilarová o svém vztahu k trpaslíkům říká:

„Pokud jde o umění, nejsem žádný ignorant. Navštěvuji domácí i zahraniční galerie, něco mne nadchne, něco udiví, něčemu nerozumím, ale kdesi v podvědomí se rodí pocit, že jsem svědkem čehosi krásného, neopakovatelného. Pak jsou díla, kterým rovněž nerozumím, a podvědomí nic. To jsou chvíle, kdy si říkám: Není nad trpaslíky, když nic jiného, aspoň vím, na co koukám. A proto – mám ráda trpaslíky!“ (Mareček, 2004, s. 12).

Mimo Evy Pilarové se v knize k fenoménu trpaslík vyjádřili např. Jiří Suchý, Tomáš Vorel a další. Nezaslouží si proto trpaslík, abychom nad ním mávli rukou jako nad obyčejným kýčem. Mnohým z nás přináší radost a úsměv na tváři.

4.7 Vlnobití: humorné čtení pro všechny přátele vody

Humoristickou novelu z let minulých napsal Jiří Polák v roce 2005 spolu s někdejším dlouholetým plavčíkem v hradeckých lázních Rudolfem Vítkem. Autoři do knížky zakomponovali mnoho skutečných, veselých až absurdních historek. Ryze humorný obsah knihy umocňují kreslené vtipy a obrázky Jiřího Wintera – Neprakty.

Knížka je inspirovaná starou budovou městských lázní v Hradci Králové od arch. Oldřicha Lisky, která byla dokončena v roce 1933. Umělé vlnobití (které bylo ve své době velkou raritou) pochází z dílny firmy Kolben a Daněk a bylo instalováno již v roce 1932, což z lázní rázem učinilo nejmodernější zařízení svého druhu ve střední Evropě. Po rekonstrukci v roce 1998 se lázně přeměnily na zábavní aquapark s třicetimetrovým bazénem a řadou dalších atrakcí jako jsou tobogan, vířivka a různé vodní trysky nebo umělý proud.

Pro napsání knihy je vlastně prostředí městských lázní jako stvořené. Lázně vždy přitahovaly určité typy lidí a i samotní zaměstnanci představovali svérázné osoby. Proto Jiří Polák a Rudolf Vítek došli k závěru, že by všechny příběhy i postavičky stálo za to zachytit a literárně ztvárnit.

Z bývalých lázní zůstal pouze plášť budovy, ale to, co se odehrávalo za jeho zdmi, je prostě neopakovatelné. Městské lázně měly svůj vlastní mikrosvět, prostředí, kde se pravidelně potkávaly různé figurky hradeckého života. Genius loci starých lázní je totiž nepřenositelný. Původní lázně byly jinak architektonicky řešené než je současné aquacentrum, měly různá zákoutí, chodby, propojení, takže i atmosféra byla zcela jiná.

Velkým snem autorů bylo, aby knížku ilustroval Jiří Neprakta. To se nakonec podařilo díky majiteli a šéfovi nakladatelství Ostrov, kde kniha vyšla, Jiřímu Stegbauerovi, který se osobně s Jiřím Nepraktou znal. Ilustrace jsou volně vybrané ze starších Nepraktových kreseb, aby korespondovaly a dotvářely děj knížky.

„Něco je reálné, něco je fikce, pracovali jsme s velkou komediální nadsázkou“ (Mareček, 2005, s. 6). Možná právě ty pravdivé příhody působí co nejméně pravděpodobně, vždyť, kdo kdy slyšel, aby se v městských lázních koupali a osvěžovali sloni z cirkusu, nebo aby se před Vánoce v bazénu skladovali vánoční kapři.

Podle autorů je kniha Vlnobití jejich určitou reakcí na dnešní v mnoha ohledech drsnou dobu, proto se snaží čtenářům nabídnout laskavý a úsměvný humor. Zároveň lze říci, že jde o určitou satiru na mezilidské vztahy v době normalizace. Protože Jiří Polák i Rudolf Vítek jsou rodilí Hradečáci, je tato knížka o to více naplněna přívětivou nostalgií a vzpomínkou na jejich mládí v krajském městě.

4.8 Když králem byl swing: Jaroslav Malina nejen v rytmu swingu

Jako prvotní impuls pro napsání této knížky byla celoživotní láska Jiřího Poláka k hudbě, konkrétně ke swingu. Dalším velmi důležitým mezníkem k jejímu napsání bylo dlouholeté přátelství se synovcem Jaroslava Maliny Jiřím Malinou. Dcera Jaroslava Maliny byla operní zpěvačka a spolu se svou matkou přispěly nemalou měrou pro napsání knihy o jejich otci, respektive manželovi. Tyto okolnosti daly vzniknout v roce 2006 knížce na počest rodáka z Hořic v Podkrkonoší, Jaroslava Maliny – krále swingu.

Tuto obsáhlou monografii napsal Jiří Polák v roce 2006. *„Monografie je chápána jako obširnější (knižní) rozprava, týkající se řešení jednoho vědeckého problému. V literární vědě se setkáváme s monografiemi o určitém literárním textu, autorovi, literárním druhu, žánru, teoretickém jevu apod.“* (Pavera, Všetická, s. 232).

Jaroslav Malina se sice narodil v Hořicích v Podkrkonoší na začátku 20. století, ale žil celý život v Praze. Jako student obchodní akademie hrál na klavír v jazzové kapele. Malina byl silně ovlivněn tvorbou Jaroslava Ježka a začínal také skládat své vlastní, převážně taneční písničky v rytmu swingu. Po vojně se vrátil do Prahy a začal působit jako středoškolský profesor matematiky a zároveň se stal šéfem reklamy firmy Ultraphon (německo-české hudební vydavatelství).

Od roku 1938 hrával v pražské kavárně Vltava se svým orchestrem. Ve 40. letech Malinův orchestr patřil vedle kapely R. A. Dvorského k nejpopulárnějším a nejznámějším bigbandům. Po druhé světové válce byla kavárna Vltava zrušena a Jaroslav Malina se svým orchestrem jezdil na zájezdy. Psal hudbu ke kabaretům a po obnovení legendární kavárny Vltava se vrátil s novým orchestrem. Byl také iniciátorem soutěže zpěváků, kam se před lety např. přihlásil i začínající Karel Gott.

Doba se ale v 60. letech změnila, původní publikum vystřídalo mladší obecnost se zcela odlišným hudebním vkusem. Malina proto z Vltavy odešel natrvalo a vytvořil lázeňský orchestr, s nímž a se svými písněmi sjezdil české i slovenské lázně. Jaroslav Malina byl i pedagog, vyučoval na pražské konzervatoři.

I přes celoživotní problémy pro své politické názory nepřestával Jaroslav Malina komponovat a hrát po celý svůj život. Napsal přes 1100 tanečních a poslechových melodií. Naprostou převahu měly polky, valčíky, pochodové písničky a tanga. Mnohé skladby se hrají i v dnešní době a zlidověly.

„Hudba je láska a láska je život. I při všech trablech jej mějme rádi, a lidi též.“
Osobní krédo profesora Jaroslava Maliny (Polák, 2006, s. 7).

Jiří Polák, s pomocí hudebního znalce a sběratele Gabriela Gössela, sestavil a v knize představuje úplnou diskografii Orchestru Jaroslava Maliny do roku 1947, včetně podrobné bibliografie Malinových písniček, které vyšly v tehdy populárních edicích Ultraphon a Esta.

Knížka je vyznáním obdivu, lásky a úcty k Jaroslavu Malinovi a jeho odkazu, nejen ze strany jeho ženy a dcery, ale také ze strany vrstevníků, kteří ho provázeli jeho kariérou. Jsou to vzpomínky, postřehy a úvahy např. Arnošta Kafky, Rudolfa Cortése nebo Soni Červené, které dotvářejí obraz Jaroslava Maliny i celou monografii. Doslov Ondřeje Suchého jen podtrhává kulturní, hudební i historický přínos vydání této knížky.

Práce na této monografii přinesla i další pozitivní počín nejen vlastní knihu. Jiří Polák inicioval a s podporou vedení města Hořic zorganizoval vznik, výrobu a umístění pamětní desky Jaroslava Maliny na jeho rodném domě.

Hlavním poselstvím této knížky je, že bychom neměli zapomínat při změně hudebního vkusu na ty, kteří již mezi námi nejsou, a kteří opravdu hudbu uměli.

4.9 Uhni se, topí se!: plavčické humoresky z dob totalitních i sametově revolučních

Úspěšná kniha *Vlnobití* se po čtyřech letech (2009) dočkala svého volného pokračování pod titulem „Uhni se, topí se!“ Knížku opět napsal sehraný tandem Jiří Polák a Rudolf Vítek. Svůj název dostala od varovného pokřiku plavčíka Rudy, určeného okolním plavcům v momentě, kdy vesloval k tonoucímu. Tentokrát knihu doprovodil svými vtipnými kresbami autor kresleného humor Jaroslav Cimprich.

Knížka navazuje na předchozí knihu „*Vlnobití*“ a zavádí nás jara roku 1989 do hradeckého městského bazénu a na hradecké přírodní koupaliště Stříbrný rybník. Opět se setkáváme s plavčíkem městských lázní Rudou a postavčkami z jeho rodinného i pracovního života.

Když jsou v letních měsících lázně uzavřeny pro veřejnost, přechází pravidelně každý rok převážná část personálu na Stříbrný rybník, zvaný Stříbrňák. Seznamujeme se s plukovníkem a nekorunovaným ředitelem areálu Hynkem Rýdlem. Kulisy horkého léta a vodních radovánek přímo vybízejí k laškování nejen slovnímu, a toho další výrazná postava slečna Miluška bohatě využívá ve všech směrech.

Úsměvné, i když pro mladou generaci možná až neuvěřitelné, je pestré vyprávění o povinné účasti v prvomájovém průvodu, o frontách na nedostatkové zboží i o schopnosti a s notnou dávkou proplouvat minulou dobou.

Bez příkras sexuální otevřenosti nás autoři provázejí opravdu zajímavým životem v zákulisí městských lázní i areálu Stříbrného Rybníka. Možná by se dalo říci, že někdy je ta otevřenost až na hraně, ale knížka má spád a nepohoršuje.

Skončí léto a plavčík Ruda se vrací zpátky do městských lázní, podzim přináší revoluci, privatizaci a začátky podnikání. Euforie ze svobody a divoké období podnikání přinášejí neuvěřitelné příběhy. Třeba bizarní příběh maséra Kňoura, který po smrti své ženy jezdí s její urnou po krásách naší vlasti, aby jí vynahradil to, co zanedbal za jejího života. Zakládá proto cestovní kancelář za účelem posmrtné rekreace nebožtíků.

Hned po revoluci si např. matka plavčíka otevře hojně navštěvované pornokino. Lázeňský Janota pro změnu hledá ženu svého srdce, aby byl nakonec násilím odvezen z domku jedné vdovy, protože jen jedl a jedl a neplnil partnerské povinnosti.

Naproti tomu důvěrnice Vsetečková se ze dne na den změnila na zakládající členku Občanského fóra a aktivní bojovnici proti komunismu. Absurdit, které ale mají reálný základ, je v knížce nespočet. Většina příběhů je opravdu skutečných, jen jsou upraveny autorskou invencí a humoristickým kořením.

Autoři přináší zcela ojedinělý pohled na konec komunismu a přechod k demokracii a kapitalismu z pohledu ne politického, jak jsme bývali zvyklí, ale z pohledu obyčejných lidí spjatých s vodou. Při čtení této knížky se čtenář vrací do nedávné minulosti, s trochou nostalgie i hořkostí zavzpomíná, jaké to bylo, když nás svazovala až absurdní ideologie. Naopak opravdu s nadsázkou je popisován přechod z totality do tržního systému kapitalismu. Vznikla tak humorná knížka, která je napůl pravda, napůl fabulace, knížka, která nám nastavuje zrcadlo v odrazu doby.

4.10 Mikulášské čarování: a pozdrav od čerta: svatomikulášský kult jako nedílná součást evropského kulturního dědictví

I tato knížka vydaná v roce 2014 našla svůj původ ve sbírce starých pohlednic Jiřího Poláka. Čert a Mikuláš v symbolice dávných časů, kdy nebyly petardy a děti dostávaly jako nadílku pravé uhlí a brambory. V období zlatého věku pohlednic, tedy v letech 1890 – 1910, lze najít ty nejkouzelnější a nejméně obvykle zdobené pohlednice. Není výjimkou, že na pohlednici jsou nalepeny aplikace z pravé látky, vlasů nebo vousů.

Proč vlastně vznikla tato knížka? Protože chtěl Jiří Polák zjistit, jak vznikl kult Mikuláše a proč se vlastně stal součástí evropského kulturního dědictví. Mikuláš je pro něj také určitá reminiscence na jeho šťastné dětství prožívané ve skromných poměrech. Stejně tak chtěl ukázat Mikuláše v různých částech Evropy a podělit se s ostatními o kouzlo starých pohlednic. Knížka nám také přibližuje autorovy úvahy a srovnání kladená do širších souvislostí.

Kniha nás zavádí do zimního období, ukazuje štědrého biskupa, jak o něm vypovídají historické prameny. Kdo by neznal každoroční pochůzku snad nejznámějšího a i v sekulárním světě velice oblíbeného biskupa katolické církve – svatého Mikuláše. Ano, je to on, kdo 5. prosince sestupuje z nebes na Zem a ve společnosti čerta a anděla chodí dům od domu, aby v rodinách s dětmi naděloval, ale i káral a trestal.

Víte ale kde a jak vznikl mikulášský kult, jenž je dnes živou součástí evropských tradic a kultury? Kým štědrý světec s bílým vousem skutečně byl a čím se proslavil? Odkdy nás s železnou pravidelností navštěvuje a proč si za své průvodce vyvolil tak nesourodou dvojici, jakou tvoří rohatý pekelník a okřídlená bytost s líbezným dívčím obličejem? Na tyto a ještě mnohé jiné otázky dává vyčerpávající odpověď knížka, která se dané tematice věnuje v dosud nebývalém záběru. Nápaditě přitom těží jak z širokého spektra faktů a legend, tak i z okolnosti, že sv. Mikuláš, ale i čert s andělem, byli v minulosti častým objektem zájmu lidových vypravěčů, básníků a výtvarníků.

Obsah knihy, jejíž obrazový doprovod tvoří početný soubor unikátních historických pohlednic, též obohacují vzpomínky známých osobností na jejich prožitky související s mikulášskou nadílkou a nabídka receptů na tradiční mikulášské dobroty. Rovnocenným obsahu je obrazový doprovod knihy – prezentace unikátních dobových pohlednic, jejichž výpovědní hodnotu násobí brilantní tiskové a výtvarné zpracování.

V lidové tradici evropských národů se těší sv. Mikuláš velké oblibě a důvěře, protože ochraňuje a obdarovává lidi v nesnázích. Je také považován za patrona šťastného manželství.

4.11 Směli jsme zůstat: [alternativní pohled na česko-německé soužití ve světle životních příběhů sudetských Němců ze severovýchodních Čech]

Tento knižní počín Jiřího Poláka z roku 2015 se pokouší, ze zcela jiného úhlu pohledu na minulost a historické souvislosti, přiblížit vztahy a soužití Čechů a sudetských Němců. Vztahy, které vyvrcholily téměř úplným vzájemným rozchodem. Jde jednoznačně o odvážný a zajímavý počín v české literatuře, který vnáší do zažitých a opakujících se klišé, představ i zkreslujících informací nové myšlenky, otázky i impulsy k zamyšlení.

Prvotní impuls k napsání této knížky vzešel z obyčejného výletu na kole a uhašení žízňě u osamělé hájovny v hradeckých lesích nedaleko rybníka Biříčka. Když se k tomu připočte celoživotní zájem Jiřího Poláka o Německo a německo-české vztahy, kostra knížky byla na světě. Hajný na penzi Josef Kočmíd, s nímž se dal Jiří Polák u piva do řeči, se tak stává prvním z šesti protagonistů budoucí knížky „Směli jsme zůstat“, která vznikala několik let.

Pro co největší autenticitu knížky a historickou pravdivost minulých událostí, kontaktoval Polák Společnost česko-německého porozumění v Trutnově, která mu dala tipy a kontakty na několik potomků bývalých sudetoněmeckých rodin. Jiří Polák se v knize nejprve vrací do dob obrozeneckých a přes období 1. světové války až po skončení 2. světové války, podrobně mapuje historii česko-německých vzájemných vztahů.

Na osudu šesti sudetských rodin a přátel Jiří Polák citlivě vypráví, jaké to bylo na konci 2. světové války v pohraničí. Šest lidských příběhů, rodinných i přátelských tragédií, smutku, bezmoci. Tyto emoce vyvolávají vzpomínky hrdinů i jejich blízkých, které vyprávěli Jiřímu Polákovi.

Hajný Kočmíd byl po matce Němec, narodil se až po 2. světové válce a jeho vyprávění se hlavně opírají o vzpomínky rodičů a o deník jeho německého dědečka Ferdinanda Scholze.

Konrád Rieger z Černého Dolu je jedním z mála místních obyvatel německého původu. Češtinu ovládá stejně dobře jako němčinu. Rieger se narodil v německém Sasku ve 30. letech 20. století a jeho vzpomínky jsou opravdu autentické. Během války přišel o bratra, sám musel narukovat, překonal těžkou nemoc, ale nikdy se nevzdal.

Dalším protagonistou ze šestice příběhů je rodák z nedalekých Radvanic, trutnovský pedagog na zdejší Lesnické akademii Ing. Roland Wiesner, narozený 1937. Člověk velmi oblíbený, uznávaný odborník a milovník českých hor. Na jeho počest byl pojmenován jeden z kopců včetně dřevěného altánku jménem „Rolandova vyhlídka“.

V kapitole Paměť žen vzpomínají na své dětství Elizabeth Kopáčková (rozená Schreiber), stejně tak i její pozdější velmi dobrá přítelkyně Erika Neumannová (rozená Seidl). Obě zažily ztrátu příbuzných, přátel, nucené vystěhování z rodných domů i potlačování jejich mateřského jazyka ve prospěch jiného.

Posledním z těch, co „směli zůstat“, je Alois Galle, který jako sbormistr v roce 1992 založil smíšený pěvecký sbor Die Adlergebirgler (Orlickohorští), jeho většinu členů tvoří právě rodilí Němci. I jeho život poznamenal divoký odsun z domova a prožité hrůzy války.

Ať už je to v České republice vnímáno dnes jakkoliv (z pozic daných mírou národního citění, politickou orientací, ba i genetickým dědictvím), historicky podložená česko-německá vzájemnost je nepopíratelná. Naše země jsou si velmi blízké, i když v historii tato blízkost nebyla vždy idylická. Proto se musíme umět vyrovnat s minulostí, abychom mohli žít budoucností (Polák, 2006, s. 186).

4.12 Kluk ze Žižkova, Jiří Krampol jak ho znáte i neznáte

Ke vzniku této knížky, podle Jiřího Poláka, došlo vlastně zcela náhodou. Na jedné kulturní akci „Středoevropský dialog národů“ četl Jiří Krampol ukázky z knihy Jiřího Poláka „Směli jsme zůstat“. Během společného povídání si, jak se říká, „padli si do oka“ a domluvili se, že Jiří Polák napíše životopis pana Krampola. Velkou měrou k tomu samozřejmě přispělo členství Jiřího Krampola v Česko-německé společnosti a samozřejmě také společný smysl pro humor.

Scházeli se společně více než rok a povídali si. Výsledkem je příjemné povídání se spoustou humoru. Knižka vydaná v roce 2017 je doplněná mnoha fotografiemi a kamarádkým vyznáním Miloše Schmiedbergera, který je manažerem Jiřího Krampola a jeho dlouholetým kamarádem. Po přečtení knížky si můžeme pustit jako bonus DVD s pěti nejznámějšími scénkami Jiřího Krampola, které je součástí díla.

Knižka „Kluk ze Žižkova“ má příznačný název, protože Jiří Krampol své dětství a mládí prožil právě na Žižkově, na Žižkov velmi rád vzpomíná a z tohoto období dodnes čerpá v četných historkách prezentovaných v televizních vystoupeních.

Knižka je psaná formou vzájemného dialogu autora a Jiřího Krampola. V prvních kapitolách se vracíme do historie rodu Krampolů, který pochází z Moravy, přesněji z Hané. Z toho jistě vyplývá i celoživotní velmi vřelý vztah nejen k Praze, ale také k Moravě. Malý Jirka se narodil pár měsíců před začátkem 2. světové války a vyrůstal na Žižkově v prostředí pavlačových domů, starých zahrad a zákoutí. S kamarády tam prožíval spousty dobrodružství. Není pochyb, že ho toto prostředí formovalo a poznamenalo po celý život. A nebylo to jen kouzlo starého Žižkova, ale také sociální prostředí, které se později promítalo do Krampolova osobního života.

Hned v úvodu knihy dochází i na otázky zcela osobního typu, např. na alkohol, kouření, víru v Boha apod. Zároveň Jiří Krampol poodhalil i zákoutí svého osobního života, svých lásek a manželství. Jiří Krampol odpovídá bez vytáček, bez přikrašlování a velmi otevřeně zároveň přiznává: „*jsem ryze městský typ a žít v přírodě, i když ji mám strašně rád, delší čas, bych nedokázal*“ (Polák, 2017, s. 23).

Postupně se v knížce odvíjí zajímavý životní příběh Jiřího Krampola. Za své první setkání s filmem považuje zhlédnutí filmů v soukromém promítacím sálku bratrů Ferdinanda a Františka Čvančarových, vedle v ulici, kde Jiří bydlel. Čvančarovi dětem pouštěli detektivky, kovbojky i komedie, které přitahovaly Jirku jako magnet.

Jiří Krampol nezapomene uvést i další velký vliv, který formoval jeho mladou duši. A tou byl spisovatel Jaroslav Foglar a jeho knížky a časopis Vpřed. V mládí s kamarády často jezdíval, ve slavných dobách českého trampingu, do pražského okolí na čundry.

Do dospělosti Jiří Krampol vstupoval jako vyučený soustružník, ale více ho táhlo herectví, divadlo a kumšt. Což nakonec stvrdil vystudováním Divadelní fakulty Akademie múzických umění v Praze. Hrál charakterní, záporné role, ale hlavně postavy, ve kterých mohl zúročit svůj komediální talent a humor. Po celý svůj profesní herecký život se potkával opravdu s velikány českého filmu a divadla, na které s láskou a mnoha příběhy v knížce vzpomíná.

Velmi důležitou roli v hereckém životě Jiřího Krampola sehrálo angažmá v divadle Semafor a pozdější vytvoření humoristické dvojice s Miloslavem Šimkem. Připomeňme si i charakteristický a nezaměnitelný hlas Jiřího Krampola, kterým na nás promlouval z obrazovek i filmového plátna francouzský herec Jean Paul Belmondo. Nebo jeho dlouholeté uvádění úspěšného pořadu „Nikdo není dokonalý“.

Při čtení této knížky Jiřího Poláka nečekejme sbírku bulvárních lahůdek ze zákulisí umělecké branže, naopak, tato knížka si vytkla za svůj cíl vytvořit ucelenější a hlubší portrét člověka, který se za svůj život nemá důvod stydět. Životní vzestupy i pády známého herce jsou popsány bez příkras, patosu, vulgarit i senzací. Svůj život Jiří Krampol žije v relacích apolitické slušnosti, úcty k umění a lásce k nejbližším.

Praktická část

Praktická část popisuje přípravu, průběh a vlastní tvorbu webových stránek pro Jiřího Poláka. Nejprve představím důvody pro vznik těchto stránek, jejich účel a další funkční využití v budoucnosti, následně rozvedu jejich obsahovou strukturu. V závěru pak zhodnotím, jak se mi podařilo tento úkol splnit. V příloze bakalářské práce budou zobrazeny jednotlivé stránky webové prezentace.

5 Tvorba webových stránek Jiřího Poláka

5.1 Důvody vzniku webové prezentace

V teoretické části své bakalářské práce jsem představila regionálního královéhradeckého autora Jiřího Poláka. Při našich častých setkáních jsme si povídali i o způsobu prezentace jeho díla veřejnosti a zjistili jsme, že v tomto směru je ještě co dohánět. Volba padla na vytvoření funkčních webových stránek s možností jejich editace podle aktuálních novinek v tvorbě, protože dosud tento způsob prezentace Jiří Polák nevyužíval. Webové stránky by měly oslovit nejen rodinu a přátele Jiřího Poláka, ale hlavně čtenáře jeho knih, jeho příznivce a v budoucnosti i návštěvníky filmů natočených podle jeho knížek. Po spuštění webových stránek si bude moci Jiří Polák přidat na svou vizitku i jejich webovou adresu.

Prezentace v prostředí internetu je v dnešní době nutná. Návštěvnost internetu v České republice je velmi vysoká a stále stoupá. A nelze do budoucnosti předpokládat stagnaci nebo dokonce klesající tendenci.

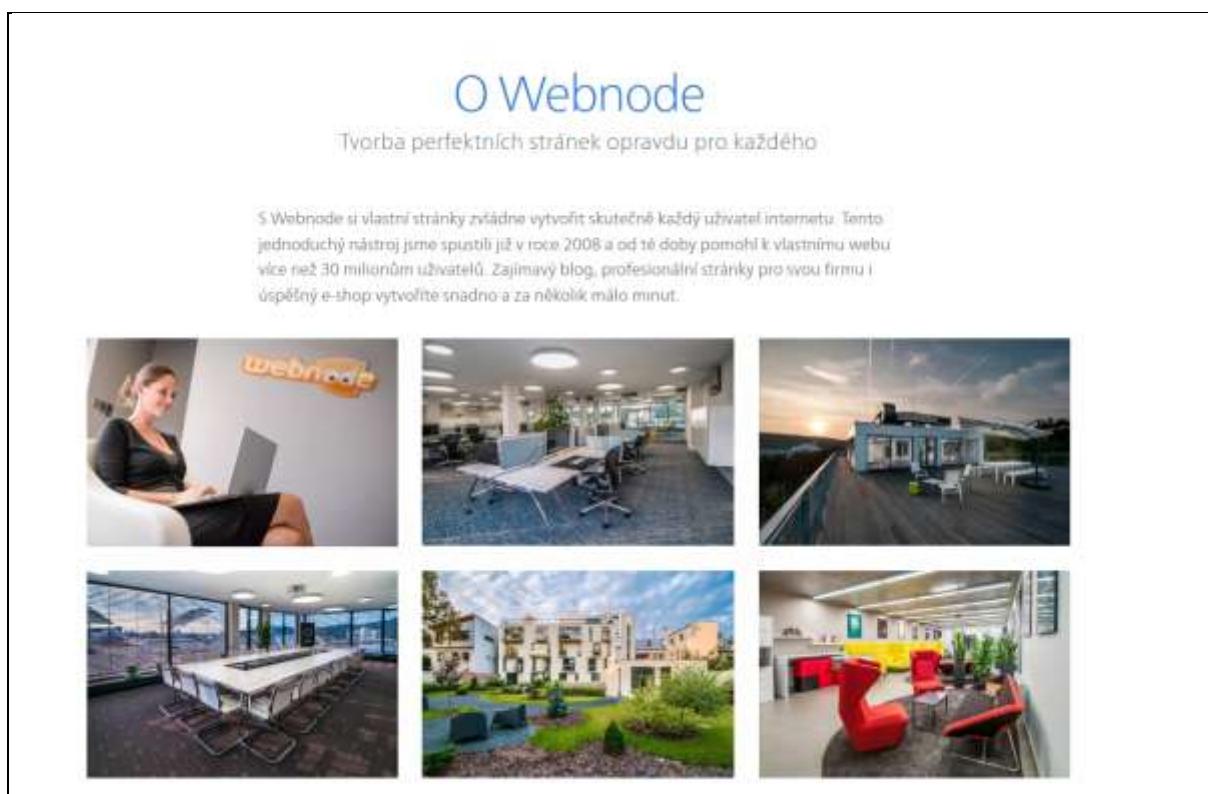
„Internet vloni používalo skoro 8 z 10 Čechů. Surfování už přitom dávno není doménou mladých a vysokoškolsky vzdělaných lidí. Uživatelů přibývá i mezi seniory. V roce 2017 používalo internet 6,9 miliónu lidí starších 16 let, což je o 3 milióny více než v roce 2007. Většina uživatelů internetu se k síti připojuje každý den. V posledních letech roste obliba internetu i mezi starší generací. Například mezi seniory nad 65 let se za posledních deset let zvýšil podíl uživatelů internetu ze 4 % na jednu třetinu. V roce 2017 šlo o 660 tisíc seniorů.“ (Český statistický úřad [online], 2018).

5.2 Příprava a výběr poskytovatele stránek

Jiří Polák mi nechal zcela volnou ruku při tvorbě stránek s tím, že jeho případné připomínky, doplnění i komentáře budu akceptovat a do úpravy stránek je samozřejmě zahrnu.

Prvním krokem, který mě čekal, bylo rozhodnutí, který nástroj použiji k tvorbě stránek. Zvolila jsem variantu neplacených webových stránek, a to u poskytovatele Webnode, o kterém jsem si zjistila většinou pozitivní hodnocení a jejichž stránky mi připadaly uživatelsky přívětivé (obrázek č. 1).

Obrázek č. 1 – webové stránky společnosti Webnode – o nás

Webové stránky u Webnode jsou vždy bez reklam, mají moderní design, jejich tvorba je jednoduchá a rychlá a není nutné stahovat žádný program. Navíc ke stránkám patří spolehlivý hosting, profesionální zákaznická podpora a možnost přidat na web neomezený počet stránek (obrázek č. 2).

Obrázek č. 2 – webové stránky společnosti Webnode – výhody

The screenshot shows the Webnode website's benefits page. At the top, there is a dark header with the 'webnode' logo on the left and 'PŘIHLÁŠENÍ | MENU' on the right. Below the header, the main heading is 'Výhody tvorby webových stránek s Webnode'. Underneath this heading is a short introductory paragraph: 'Webnode je nástroj pro jednoduchou tvorbu webových stránek. Sami si zvolíte šablonu, která se vám líbí, přidáte texty a obrázky a za chvíli máte hotovo. Vše snadno a zdarma. Weby si navíc snadno spustíte na vlastní doméně.' The main content is organized into eight columns, each with an icon and a title: 1. 'Zdarma' (Free) with a Euro symbol icon, stating that nothing needs to be paid for and modern design, mobile version, and web hosting are included. 2. 'Bez reklam' (No ads) with a bar chart icon, stating that basic internet pages are free and without external ads. 3. 'Za 5 minut hotovo' (Ready in 5 minutes) with a clock icon, stating that it takes only three simple steps to create a website. 4. 'Moderní design' (Modern design) with a star icon, stating that Webnode offers modern templates that look good on both desktop and mobile. 5. 'Provoz na vlastní doméně' (Run on your own domain) with a globe icon, stating that websites can be hosted on a personal domain. 6. 'SEO Marketing' with a globe icon, stating that the website is automatically optimized for search engines. 7. 'Jednoduše a rychle' (Simple and fast) with a smartphone icon, stating that there is no need to install anything and that the website can be managed via email. 8. A final column with a smartphone icon and the text 'Nemusíte stahovat žádné programy, ani nic instalovat. Vytvořte a upravujte si vlastní stránky stejně snadno, jako když píšete e-mail.'

Při této variantě zdarma jsem počítala s tím, že až editaci hotových stránek předám Jiřímu Poláku, nechám na jeho zvážení, zda bude v budoucnosti využívat tuto variantu nebo zda zvolí variantu placenou. Možnost tvorby webových stránek zdarma jsem zvolila také proto, že placená služba by vyšla od 3 tisíce Kč výše podle vybrané společnosti poskytovatele.

5.3 Tvorba webových stránek

Na začátku tvorby webových stránek jsem nejprve pečlivě prošla všechny šablony na jejich tvorbu, které společnost Webnode na svém webu nabízí. Bylo jich několik desítek a jednu jsem si vybrala, protože splňovala moji představu, jak by stránky ve finální verzi měly vypadat. Šablona již měla předdefinovanou navigaci, odpovídala mým požadavkům na jednoduchost uživatelského prostředí, zároveň mi byla graficky i barevně blízká. Navíc volba šablony zaručovala odzkoušenou základní připravenou kostru webu, která bude fungovat. Potom jsem si prostudovala návod na tvorbu stránek a začala pracovat.

Zvolila jsem variantu bílého pozadí s černými a modrými nápisy a jemnou modrou texturou na pozadí ve vrchní části stránky. *Úvodní stránka* má v hlavičce dominantní nadpis jména Jiří Polák, pod tím je přiblížení jeho profese několika výstižnými slovy a dole je vložena fotografie Jiřího Poláka s odkazem na jeho hradecký patriotismus. Pod nadpisem je navigace složená z pěti odkazů, které umožňují procházení obsahu pomocí horizontálního menu. Domnívám se, že úvodní stránka je přehledná a ukazuje jasně hierarchizaci webových stránek.

Vzhledem k tomu, že dominantním prvkem webové prezentace je v úvodní záložce fotografie Jiřího Poláka a jeho jméno, v dalších pak to jsou fotografie titulních stránek jeho knih a krátká anotace jejich obsahu, nevolila jsem proto výrazné barvy ani grafiku při zpracování stránek.

V záložce *O mně* uživatelé najdou krátkou rekapitulaci osobního i profesního života Jiřího Poláka, pod titulkem *Knížní tvorba* se skrývají fotografie titulních stránek všech zatím vydaných knih Jiřího Poláka vč. malé textové upoutávky na ně. Pod *Aktualitami* se v současné době skrývá anonce na letošní začátek natáčení letní komedie podle humoristických novel „Vlnobití“ a „Uхни se, topí se!“. A také informace, které knížky má Jiří Polák rozepsané a k jaké další literární práci se chystá. V záložce *Kontakty* je uvedena emailová adresa Jiřího Poláka, mobilní telefon jsme z osobních důvodů neuváděli. V patičce stránky je uveden jako tvůrce Jiří Polák, poskytovatel Webnode a rok 2018 s vyhrazením autorských práv.

Všechny fotografie použité v této webové prezentaci jsem fotila já sama, tím jsem se vyhnula jakýmkoliv případným problémům s autorskými právy k fotografiím.

5.4 Shrnutí práce na webových stránkách

Webové stránky jsem nazvala polak-jiri.webnode.cz, protože tato doména zcela vyhovovala mému záměru a navíc nebyla obsazená (přílohy B – F). Stránky jsem vytvořila jako statické s množností editace, kterou má pouze ten, kdo vlastní přístupové údaje k webu. Velikost stránky je 100 MB, což je dostatečné množství dat, aby se stránky mohly doplňovat dalšími údaji, fotografiemi i videi. Stránky jsou prozatím pouze v českém jazyce, další jazyk lze podle potřeby přidat.

Pokud si bude v budoucnosti Jiří Polák přát, lze po svolení placené verze přidat do webové prezentace např. počítač návštěvnosti stránek, možnost přidávat komentáře návštěvníků ke knihám a mnoho dalších nástrojů.

Závěr

Cílem této bakalářské práce věnované regionálnímu autorovi Jiřímu Polákovi bylo seznámení široké veřejnosti s jeho životem a jeho knižní tvorbou. Jako naplnění cíle práce bylo vytvoření webové prezentace Jiřího Poláka na internetu.

V teoretické části práce jsem se nejprve věnovala výkladu pojmů regionální literatura, lokální kultura a uvedla nejznámější spisovatele Královéhradeckého regionu. Podrobněji jsem se věnovala pojmu literatura faktu, která je pro tvorbu Jiřího Poláka typická a uvedla jsem základní informace o Klubu autorů literatury faktu, jehož je Jiří Polák členem.

V návaznosti na ryze teoretický úvod jsem stručně představila život Jiřího Poláka jako hlasatele, redaktora, novináře a spisovatele, a to od jeho mládí až po postupný literární vývoj spojený s různorodou prací v mediální sféře.

Ve stěžejní části bakalářské práce jsem se zabývala jednotlivými knižními díly, které do současné doby Jiří Polák napsal, a které byly vydány. V chronologickém pořadí podle roku vydání jsem se interpretací jednotlivých knih snažila vystihnout hlavní ideu každého díla, vyzdvihnout jeho specifika i důvod, proč bylo dílo napsáno.

Na základě poznatků z teoretické části bakalářské práce jsem v praktické části popsala, jak jsem vytvořila webové stránky Jiřího Poláka na internetu. Vypsala jsem svou představu, co by měly stránky obsahovat a jak by měly výsledně vypadat. Na základě toho jsem uvedla způsob, jakým jsem vybírala poskytovatele služeb pro vytvoření webových stránek a proč jsem si vybrala právě společnost Webnode.

Webové stránky jsem založila na volné a vhodné doméně **polak-jiri.wednode.cz**. Úvodní stránka má v hlavičce dominantní nadpis jména Jiří Polák a dole je umístěna jeho fotografie. Pod nadpisem je navigace složená z pěti odkazů, které umožňují procházení obsahu. V současné době jsou webové stránky schváleny ze strany Jiřího Poláka a jsou funkční na internetu.

Podrobně jsem rozebrala jednotlivé části své bakalářské práce a cíle, které jsem si pro svoji práci stanovila, považuji za splněné.

Primární literatura

POLÁK, Jiří. *S přírodou v srdci*. Hradec Králové: Krajské muzeum východních Čech, 1976, 49 s.

POLÁK, Jiří a Pavel TREGI. *Vánoční pohlednice vyprávějí: pohledy 1895-1925*. Hradec Králové: Antis, 1999, 112 s. ISBN 80-902691-1-7

POLÁK, Jiří. *Města v budoucnosti: futurologické vize předků na pohlednicích z počátku 20. století*. Ústí nad Orlicí: Oftis, 2000, 88 s. ISBN 80-86042-28-6.

POLÁK, Jiří. *Za císaře, za vlast: o c. a k. armádě v I. světové válce slovem, ale hlavně obrazem*. Praha: Ostrov, 2001, 127 s. ISBN 80-86289-18-4.

POLÁK, Jiří, Karel BUREŠ a Jaroslav FOGLEAR. *Poselství žlutého kvítku: s dvojicí Foglar - Bureš nezvykle otevřeně o věcech čtenářského zájmu, o lidech a životě vůbec*. Praha: Olympia, 2003, 113 s., [20] s. barev. obr. příl. ISBN 80-7033-791-5.

POLÁK, Jiří a Pavel TREGI. *Trpaslík a jeho svět*. Praha: Olympia, 2004, 95 s. ISBN 80-7033-837-7.

POLÁK, Jiří a Rudolf VÍTEK. *Vlnobití: humorné čtení pro všechny přátele vody*. Praha: Ostrov, 2005, 143 s. ISBN 80-86289-40-0.

POLÁK, Jiří. *Když králem byl swing: Jaroslav Malina nejen v rytmu swingu*. Praha: Ostrov, 2006, 143 s., 32 s. obr. příl. ISBN 80-86289-46-X.

POLÁK, Jiří a Rudolf VÍTEK. *Uхни se, topí se!: plavčické humoresky z dob totalitních i sametově revolučních*. Ústí nad Orlicí: Oftis, 2009, 233 s. ISBN 978-80-7405-041-1.

POLÁK, Jiří. *Mikulášské čarování: a pozdrav od čerta: svatomikulášský kult jako nedílná součást evropského kulturního dědictví = Gruß vom Krampus = üdvözlet a krampusztól*. Neratovice: Natural Synergy, 2014, 184 s. ISBN 978-80-87918-01-2.

POLÁK, Jiří. *Směli jsme zůstat: [alternativní pohled na česko-německé soužití ve světle životních příběhů sudetských Němců ze severovýchodních Čech]*. Brno: Kartuziánské nakladatelství, 2015, 203 s. ISBN 978-80-87864-26-5.

POLÁK, Jiří. *Kluk ze Žižkova: Jiří Krampol jak ho znáte i neznáte*. Praha: Olympia, 2017. ISBN 978-80-7376-482-1.

Sekundární literatura a internetové zdroje

DOLEŽEL, Lubomír. *O stylu moderní české prózy: výstavba textu*. Praha: ČSAV, 1960, 219 s. Práce ČSAV.

HALADA, Jan a Jozef LEIKERT. *Slovník klubů českých a slovenských autorů literatury faktu*. 3., dopl. a upr. vyd. Pelhřimov: Vydavatelství 999, 2003, 351 s. ISBN 80-86391-10-8.

HALADA, Jan. *Slovník Klubu autorů literatury faktu*. 4., přeprac. a dopl. vyd. Praha: Epocha, 2012, 198 s. ISBN 978-80-7425-139-9.

HUBEROVÁ, M. *Regionální literatura ve veřejných knihovnách: Doplnění – zpracování - informace*. 1. vydání. Praha: Svaz knihovníků a informačních pracovníků ČR, 1992. 69 s. ISBN 80-7051-055-2.

MAREČEK, P. Kniha Města v budoucnosti ukrývá pošetilé vize předků. *Mladá fronta Dnes*. 2000, 27. července, s. 3.

MAREČEK, P. Trpaslík: Bájný skřet i symbol kýče. *MF Dnes*. 2004, 13. července, s. 12.

MAREČEK, P. Vlnobítí: humorné čtení pro všechny přátele vody. *Mladá fronta Dnes*. 2005, 14. června, s. 6.

Na internetu přibývá seniorů. *Český statistický úřad*. [online]. ©2018 [cit. 2018-03-30]. Dostupné z: < <https://www.czso.cz/csu/czso/na-internetu-pribyva-senioru> >.

PATOČKA, Jiří a Eva HEŘMANOVÁ. *Lokální a regionální kultura v České republice: kulturní prostor, kulturní politika a kulturní dědictví*. Praha: ASPI, 2008, 199 s. ISBN 978-80-7357-347-8.

PAVERA, Libor a František VŠETIČKA. *Lexikon literárních pojmů*. Olomouc: Nakladatelství Olomouc, 2002, 422 s. ISBN 80-7182-124-1.

POLÁK, Jiří. Osobní rozhovory se spisovatelem uvedených knih, Hradec Králové: říjen 2016 – březen 2018

POLÁK, Jiří. Webové stránky Jiřího Poláka. [online]. ©2018 [cit. 2018-03-30]. Dostupné z: < <https://polak-jiri.webnode.cz/> >.

VLAŠÍN, Štěpán. *Slovník literární teorie*. 2. rozš. vyd. Praha: Československý spisovatel, 1984, 465 s.

Webnode. *Webnode o nás*. [online]. ©2018 [cit. 2018-03-30]. Dostupné z: < <https://www.webnode.cz/o-nas/> >.

Webnode. *Webnode výhody tvorby webových stránek s Webnode*. [online]. ©2018 [cit. 2018-03-30]. Dostupné z: < <https://www.webnode.cz/vyhody-systemu-webnode/> >.